

فراخوان مشترک نهادهای دموکراتیک و حقوق بشری ایرانیان

برای دادخواهی و یادمان جان باختگان دهه شصت
یاد جانباختگان فاجعه ملی کشتار ۶۷ گرامی باد تابستان ۱۳۹۰

سه‌شنبه ۲۵ مرداد ۱۳۹۰ - ۱۶ اوت ۲۰۱۱

بیست و سه سال از قتل عام چندین هزار زندانی سیاسی در ایران می‌گذرد. فرمان این جنایت هولناک را روح الله خمینی، رهبر و بنیانگذار جمهوری اسلامی صادر کرد و شماری از مرتجع‌ترین همراهانش اجرای آن را عهده دار شدند تا زندان‌ها را از وجود «کفار و منافقین» پاکسازی کنند.

ابعاد فاجعه ملی که بی‌تردید از مصادیق آشکار «جنایت علیه بشریت» به شمار می‌رود، آنچنان عظیم بود که در هیچ باوری نمی‌گنجید و تنها شهادت با شهادت فردی چون آیت الله منتظری لازم بود تا اندیشمندان مسلمان نیز تدریجا به ابعاد درد منشی رهبر نظام مورد حمایتشان و همراهان تاریک اندیش خویش پی ببرند. شهادتی که به بهای صرف نظر کردن از عنوان «قائم مقام رهبری» و تحمل سال‌ها حبس خانگی و تحقیر و توهین‌ها تمام شد و در اعمال آن تقریبا همه مقامات ریز و درشت حکومت، چه با سکوت بزدلانه و چه با مشارکت در لجن پراکنی، سهمیم شدند.

«فاجعه ملی» کشتار ۶۷ ابتدا به ساکن آغاز نشد. دگر اندیش ستیزی از ارکان تئوری ولایت فقیه آیت الله خمینی بود و پروژه پاکسازی جامعه از دگرانديشان از همان فردای استقرار جمهوری اسلامی و از پشت بام مدرسه رفاه آغاز شد، با کشتار و سرکوب در کردستان و ترکمن صحرا ادامه یافت.

در خرداد ۱۳۶۰ و ماه‌های پس از آن، خمینی و همراهان مرتجع‌اش، از کم‌تجربگی و پراکندگی آزادیخواهان و آرمانخواهان جوان بهره‌جستند و نخستین موج بزرگ «پاکسازی» را به راه انداختند، موجی که در جریان آن هزاران زندانی سیاسی آزاده و عدالتخواه، بی‌محاکمه و بدون اطلاع خانواده‌هایشان در پای دیوار زندان‌ها به جوخه‌های مرگ سپرده شدند، بی‌آنکه حتی نام برخی از قربانیان، برای صادر

کنندگان فرمان مرگ، آشکار شده باشد.

در اول مرداد ۶۷، خمینی مجبور به نوشیدن «جام زهر» و پذیرش آتش بس پیشنهادی سازمان ملل متحد برای پایان بخشیدن به جنگ هشت ساله ایران و عراق شد. او در فتوایی حکم قتل همه مجاهدینی را که در زندان بسر می بردند، صادر کرد. اما این کشتار به هواداران مجاهدین که بعضا جوانانی بودند که سال ها در زندان به سر می بردند، ختم نشد. آتش خشم رهبر وقت جمهوری اسلامی، تمامی دگراندیشان زندانی را در بر گرفت. کمیته های مرگ سه نفره، با سرعتی باور نکردنی به کشتار زندانیان مشغول شدند. تا اواخر مرداد ماه بیش از ۳۰۰۰ زندانی اعدام شدند و پس از یک وقفه ۱۰ روزه، اعدام سایر زندانیان به حکم ارتداد آغاز گشت. بسیاری از وابستگان به گروه های سیاسی چپ به جرم عدم پذیرش اعتقادات و آیین های مذهبی، پس از شکنجه، به جوخه های مرگ سپرده شدند. سرعت و میزان اعدام ها آن چنان زیاد بود که حتی قاتلان فرصت کافی برای دفن اجساد را نداشتند و آنان را در گورهای دسته جمعی به خاک سپردند. ۲۳ سال پس از آن جنایت هولناک، هنوز خانواده های جانباختگان حق حضور بر گور های جمعی عزیزانشان در گلزار خاوران و دیگر گورستان ها را ندارند و هر بار با توهین و تحقیر و ضرب و شتم مامورین امنیتی حکومت مواجه می شوند. امری که مردم در دو سال اخیر و پس از کشتار جوانان و فرزندان خود در خیابان های سراسر کشور شاهد آنند.

«پاکسازی» جامعه از دگراندیشی و دگر اندیشان با فاجعه ملی پایان نیافت و خامنه ای، جانشین خلف صادق خمینی، با به کار گماردن امثال سعید امامی و قاضی مرتضوی، ترور روشنفکران در داخل و خارج، صدور فرمان سرکوب جوانان حق طلب و مسالمت جوی سبز و به قتل رساندن ده ها نفر در بازداشت از جمله زهرا کاظمی، اکبر محمدی، حجت الله فیض، عبدالرضا رجیبی، زهرا بنی یعقوب... هدا صابر و هاله سحابی به راه مرادش ادامه داد.

تاریک اندیشان و محافظ نفتی - نظامی - امنیتی که امروز بر سرنوشت کشور حاکم شده اند، پس از هر قتل عام و کشتاری، با شادمانی تصور کردند که دیگر تمام شد. اما هر بار از متن جامعه ندا برخاست که قافله آزادی خواهی را سر باز ایستادن نیست.

پس از گذشت ۳۳ سال از حاکمیت جمهوری اسلامی، موج دستگیری ها، زندان، شکنجه و اعدام مردمان آزاده هم چنان ادامه دارد و هفته ای نیست که خبر دستگیری فعالان زن، فعالان دانشجویی، فعالان کارگری، روزنامه نگاران، وکلا، هنرمندان، وب لاگ نویسان جوان و ... به گوش نرسد.

امروز جمهوری اسلامی شرایطی را در زندان ها ایجاد کرده که زندانیان سیاسی را به تدریج به دیار نیستی روانه کند و در این راه از هر وسیله ای برای سوق دادن آنان به سوی مرگ استفاده می کند.

در آستانه سالگرد فاجعه ملی، یاد آوری فاجعه دهه شصت و تابستان ۶۷ و گرامیداشت یاد جان باختگان و آگاهی رسانی در جوامع بین المللی از اهمیت بسیاری برخوردار است تا همگان بدانند که خاطره چنین فجایی از اذهان بیرون نرفته است و مردم ایران و خانواده های بازماندگان همچنان بر خواست خود مبنی بر تشکیل دادگاهی عادلانه برای محاکمه عاملان و آمران این جنایات تاریخی مصر هستند. امروزه خواست آزادی زندانیان سیاسی یکی از خواست های مرکزی و اصلی همه آزادیخواهان ایران و جنبش سبز می باشد. تعیین گزارشگر ویژه سازمان ملل برای بررسی وضعیت حقوق بشر در ایران نیز یکی از دستاوردهای این تلاش هاست.

مردم ما و تمام آزادیخواهان و وابستگان زندانیان و جانباختگان، در آستانه سالگرد فاجعه کشتار دسته جمعی ۶۷، انتظار دارند تا آقای احمد شهید که مسئولیت تحقیق در باره وضعیت حقوق بشر در ایران به او واگذار شده است، از انجام شایسته وظیفه محوله برآمده و نوری بر پرونده تاریک وضعیت زندانیان و جانباختگان در ایران بیاندازد.

ما اعضای نهادهای دموکراتیک ایرانیان، در بیست و سومین سالگرد فاجعه ملی، یک بار دیگر همراه با خانواده های قربانیان، بر پیمان خویش برای دادخواهی جانباختگان دهه شصت و همه جانباختگان راه آزادی و دموکراسی تا روشن شدن حقیقت و محاکمه همه دست اندر کاران این جنایت ها تاکید کرده، از همه ایرانیان و آزادیخواهان در گوشه و کنار جهان می خواهیم تا با برپا کردن گردهمایی، تظاهرات، سمینار، سخنرانی، نمایشگاه عکس و ... یاد همه این جانباختگان را گرامی داشته و در رساندن فریاد داد خواهی و صدای قربانیان و خانواده های آنان به گوش مردم ایران و جهان، در هر کجا که هستند، با ما همراه شوند.

اگر می‌خواهید به عنوان یک نهاد، با سازماندهی حرکتی در شهرتان (مستقل و یا در همکاری با نهادهایی دیگر) در این حرکت سراسری شرکت کنید به لیست برگزارکنندگان بپیوندید، و یا فقط جزو پشتیبانان این حرکت باشید، با ایمیل زیر تماس بگیرید:

free.iran.for.all.iranians@gmail.com

توجه:

دادنامه ای از سوی ده ها تشکل مدنی و صدها شخصیت سیاسی و مدافع حقوق بشر در خارج و داخل کشور، برای نجات جان زندانیان سیاسی و عقیدتی، با لینک زیر درست شده است. لطفا با امضای آن، از زندانیان پشتیبانی کنید و خواهان آزادی آنان شوید. به ما کمک کنید تا بیشترین امضاها را جمع آوری کنیم. این امضاها به آقایان احمد شهید و بانکی مون داده خواهند شد.

<http://www.gopetition.com/petitions/save-the-lives-of-political-prisoners-in-iran.html>

برگزار کنندگان

اتحاد برای ایران - بلژیک

اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران - آمریکای شمالی

اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران - لس آنجلس

انجمن دفاع از حقوق بشر در ایران - مونترال

انجمن زنان ایرانی در مونترال

انجمن فرهنگی ایرانیان - مرکز اتاوا و مناطق وابسته

بنیاد اسماعیل خویی آتلانتا - آمریکا

پشتیبانان دموکراسی و آزادی برای ایران - آتلانتا - آمریکا

جمعیت پشتیبانی از مبارزات دمکراتیک مردم ایران - کلن

جمعیت دفاع از حقوق مردم ایران در اتریش

جنبش سبز لندن

جوانان و دانشجویان موج سبز - کلن

حامیان مادران پارک لاله - کلن

حامیان مادران پارک لاله - لس آنجلس/ ولی

حامیان مادران پارک لاله - مادران صلح دورتموند

حامیان مادران پارک لاله در وین - اتریش

خانه همبستگی مهر - کلن

سکولار دموکراسی برای ایران- شیکاگو - آمریکا

سکولار دموکراسی برای ایران- نیویورک - آمریکا

شبکه همبستگی ملی ایرانیان - فرزنو (کالیفرنیا)

کمیته جوانان بر ای برگزاری یادمان جانباختگان راه آزادی در

ونکوور - کانادا

کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس

کمیته ی دفاع از حقوق بشر در ایران - اتریش

مادران صلح مونترال

مونیخ همیار ایران

نسل آزادیخواه ایران - اتریش
نهاد دفاع از دموکراسی و آزادی در ایران - ندای ایران

پشتیبانان

انجمن مهرگان - گوتنبرگ
اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران- اورنج کانتی
اتحادیه علیه کلیه حقوق محفوظ برای جمهوری اسلامی (جهانی)
پشتیبانان حقوق بشر و دموکراسی در ایران - اسن
جامعه مدافعان حقوق بشر و دموکراسی هامبورگ
جمعیت دفاع از زندانیان سیاسی ایران - کلن
حامیان مادران پارک لاله ایران در هامبورگ
دانشجویان سبز برمن
سکولار دموکراسی برای ایران- واشنگتن دی سی
فدراسیون اروپا
کمیته امریکاییان- ایرانیان پیشرو
گروه مدافعان حقوق بشر برای ایران اورلاندو - فلوریدا - امریکا
ندا برای ایران آزاد (جهانی)
همایش ایرانیان هامبورگ
همبستگی جهانی برای جامعه سکولار